

מ"ת 15172/06/21 - ש' ש' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 15172-06-21

לפני	כבוד השופט אברהם הימן
המבקש	ש' ש'
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

רקע דיוני

ביום 7.6.21 הוגש נגד המבקש ושני נאשמים נוספים כתב אישום בגין השתתפותם ביום 12.5.01, במהלך התקיימותו של מבצע "שומר חומות", בהתפרעות בטיילת בבת ים, במהלכה תקפו הם יחד עם עשרות פורעים אחרים את המתלונן, סעיד מוסא, שנקלע למקום עם רכבו והזיקו לרכבו. כתוצאה ממעשי התקיפה נגרמו למתלונן חבלות חמורות בגופו: שברי ריסוק באף, שברים בארובות העין, שברים בשיניים, חתכים עמוקים בפנים ובראש, שטפי דם בפנים ובראש וכן חבלות וחתך בחזה אשר יצרו חזה אוויר ובצקת בגרון. בשל מעשי התקיפה המיוחסים למבקש, הואשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329 יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). כמו כן הואשם בעבירה של חבלה במזיד לרכב לפי סעיפים 413ה ו- 29 לחוק העונשין, בשל כך שהשתתף בהיזק לרכבו של המתלונן בכך שדחף בעוצמה את אחת מדלתות הרכב בניסיון לעקרה.

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים של המבקש ושני הנאשמים האחרים עד תום ההליכים המתנהלים נגדם בתיק פלילי 15297-06-21.

ביום 2.9.21 קבע השופט ר' בן- יוסף כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות לכל אחד משלושת הנאשמים בכתב האישום. בעניינו של המבקש נקבע כי מסרטים שתיעדו את האירוע נראה המבקש רץ אל מכוניתו של המתלונן ומשתתף עם הפורעים בהוצאתו מן הרכב ובהמשך מכה אותו באגרופים. שניות ספורות לאחר מכן, נראה המבקש בועט לכיוונו

של המתלונן יחד עם האחרים ויורק לעברו, תוך שהוא מחזיק ומנדנד בחוזקה את הדלת הימנית- קדמית של הרכב וטורקה.

ביום 19.9.21 דחה השופט ש' מלמד את האפשרות לחלופת מעצר בעניינו של המבקש, כמו גם בעניינם של שני הנאשמים הנוספים, והורה על מעצרים עד תום ההליכים. בית המשפט עמד על חומרת העבירות המיוחסות למבקש בגין מעורבותו באירוע לינץ' באדם ועל המסוכנות הנגזרת מכך. יוער כי התסקיר בעניינו של המבקש לא בא בהמלצה לשחררו מהמעצר וכי ההתרשמות הייתה שהמבקש מצוי בסיכון בעיקר בשל אימפולסיביות בהתנהגותו לצד קשייו להציב גבולות פנימיים וכי רמת הסיכון להישנות עבירות מצדו היא גבוהה.

ביום 4.10.21 הורה השופט ב' שגיא על איחוד הדיון בתיק הפלילי נגד המבקש ושני הנאשמים הנוספים יחד עם הדיון בשני תיקים פליליים נוספים שעניינם בנאשמים אחרים המעורבים באותו אירוע. כתב אישום מאוחד הוגש ביום 24.10.21 נגד תשעה נאשמים, ביניהם המבקש (נאשם 2). ביום 17.5.22 הוגש כתב אישום מאוחד ומתוקן. יצוין כי לנאשמים 1, 4, 5, 6, 7, 8 ו-9 מיוחסת עבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, לנאשם 7 מיוחסות גם עבירות של הסתה לטרור ולגזענות, לנאשמים 7 ו-8 מיוחסות גם עבירה של התפרעות שסופה נזק מתוך מניע גזעני ועבירה של חבלה במזיד לרכב ממניע גזעני, לנאשם 5 מיוחסת עבירה של התפרעות, ולנאשם 1 מיוחסת גם עבירה של גניבה ממניע גזעני.

היות והתמונה הכוללת באשר לסטטוס הליך המעצר בעניינם של הנאשמים האחרים רלוונטית לבקשה לעיון חוזר בעניינו של המבקש, להלן הפירוט הנדרש.

ערר שהגיש נאשם 1 על החלטת המעצר התקבל ובית המשפט העליון קבע כי מעצר בפיקוח אלקטרוני הולם את תכלית המעצר (בש"פ 6473/21). ביום 17.10.21 הורה השופט ש' מלמד על המשך מעצרו של הנאשם 1 בפיקוח אלקטרוני. ביום 1.3.22 הורה השופט ש' מלמד על ביטול האיזוק האלקטרוני והתיר יציאתו של הנאשם 1 לעבודה. ביום 14.7.22 קיבל השופט ש' מלמד את המלצת שירות המבחן והורה על מעצר בית לילי בלבד.

במסגרת דיון בבקשה ראשונה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק המעצרים (בש"פ 1409/22), הורה בית המשפט העליון לבחון אחת משתי חלופות מעצר בעניינו של נאשם 3. ביום 10.3.22 הורה השופט ש' מלמד על העברתו של נאשם 3 להמשך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, אלא שלא עמד בתנאים ונותר עצור. ביום 22.6.22 נגזר דינו ועונשו הועמד על 15 חודשי מאסר, מאסרים מותנים ופיצוי לקורבן.

ביום 21.10.21 הורה השופט ש' מלמד על המשך מעצרו של נאשם 4 ו-5 בתנאי פיקוח אלקטרוני. ביום 24.3.22 הורה על ביטול האיזוק האלקטרוני והתיר יציאתו של הנאשם 4 לעבודה. ביום 15.6.22 הורה השופט צ' קאפח על מעצר בית לילי לנאשם 4 לאחר שקיבל את המלצת שירות המבחן. החלטה דומה ניתנה בעניינו של נאשם 5 ביום 8.5.22 הנתון אף הוא במעצר בית לילי בלבד.

ביום 25.10.21 הועבר נאשם 6 להמשך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. ביום 2.5.22 ניתנה החלטה כאמור גם בעניינו של נאשם 7.

ביום 26.6.22 דחה השופט ש' מלמד בקשה לעיון חוזר בעניינו של נאשם 8, צעיר, נעדר עבר פלילי אשר שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון הנשקף ממנו היא בינונית. נקבע כי חלופת המעצר שהוצעה אינה מסוגלת לאיין את המסוכנות וכי ככל שתוצע חלופת מעצר בפיקוח אלקטרוני, בית המשפט יהא נכון לבחנה.

ביום 12.6.22 ובמסגרת דיון בבקשה לעיון חוזר שהגיש נאשם 9, הורה השופט ש' מלמד על עריכת תסקיר עדכני לבחינת המשך מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

הבקשה הנדונה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המבקש הוגשה ביום 9.5.22.

עובר לדיון בבקשה הורה השופט ש' מלמד לשירות המבחן לבחון את חלופת המעצר המוצעת.

ביום 7.7.22 הוגש התסקיר וביום 18.7.22 התקיים לפני דיון במהלכו שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי המבקש כבן 40, נשוי בפעם השלישית ואב לארבעה ילדים קטינים. עובר למעצרו עבד כעצמאי בתחום ההובלות.

בתסקיר קודם (מיום 18.8.21) התרשם שירות המבחן כי המבקש גיבש דפוסי אישיות אימפולסיביים ואלימים אשר השפיעו על תפקודו במסגרות חיו השונות וכי הוא בעל כוחות בסיסיים לתפקוד. שירות המבחן העריך כי המבקש מצוי בסיכון בעיקר בשל התנהגות אימפולסיבית, קושי בהצבת גבול פנימי כפי שהדבר התבטא במעורבותו ברקע למעצר ומעורבות חוזרת בעבירות מתחום האלימות. שירות המבחן ציין כי נוכח נתונים אלה, חוסר הכרה בקיומה של בעייתיות בהתנהגותו, הצדקתה והצגתה כחוסר ברירה, הערכתו היא לרמת סיכון גבוהה להמשך מעורבות באירועים אלימים כאשר דרגת הפגיעה צפויה להיות ברמה גבוהה אף היא.

שירות המבחן קיים עם המבקש שיחה לצורך התסקיר הנוכחי וקיבל מידע משב"ס לפיו נרשמו לחובת המבקש 6 עבירות משמעת, האחרונה מיום 6.7.22. שירות המבחן שב ובחן נתוניו של המבקש, קיומם של דפוסים אימפולסיביים ואלימים, קושי בהצבת גבול פנימי ובוויסות התנהלותו לאורך זמן אף בבית מעצר תחת גבולות ברורים ונוקשים, הכרה מצומצמת בעומק התנהגותו הבעייתית ונטייה לפרשנות שלילית של מצבים חברתיים, לצד הגמשה ראשונית בעמדותיו והתייחסות ראשונית לפגיעה במתלונן, דיווחיו על גיוס כוחות לתפקוד יציב וקשר עם ילדיו וכן פנייתו לעזרה רפואית ופסיכולוגית. שירות המבחן שב והעריך רמת סיכון גבוהה להמשך מעורבות באירועים אלימים כאשר דרגת הפגיעה צפויה להיות אף

היא גבוהה, וציין כי עיקר הסיכון טמון בקושי בשליטה בדחפים, בדפוסי התנהגות אימפולסיביים וקושי בקבלת סמכות ועמידה בגבולות חיצוניים לאורך זמן.

באשר למפקחים המוצעים, פגש שירות המבחן בשמונה: אשתו, חמותו, אחותו, דודו, שתי דודות של אשתו, בן דודו וחבר משפחה. שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים מבינים ברמה הפורמלית את תפקידם כמפקחים וכי הם דמויות דומיננטיות ורציניות. לצד זאת התרשם שירות המבחן כי המפקחים נוטים למזער מעומק הסיכון במצבו של המבקש.

שירות המבחן מעריך כי נוכח נתוניו של המבקש, קשייו לקבל סמכות ולווסת את התנהגותו לאורך זמן, קשייו להישמע לגבולות חיצוניים ולקבל סמכות אף במסגרת המעצר, יתקשו המפקחים למתן את הסיכון במצבו לאורך זמן ואת דפוסי התנהגותו האימפולסיביים והבעייתיים.

שירות המבחן חתם תסקירו בכך שאינו בא בהמלצה על שחרורו של המבקש ממעצר.

טיעוני באת כוח המבקש

באת כוח המבקש טענה כי בשל חלוף הזמן ונסיבותיו האישיות של המבקש, המקרים את המסוכנות המיוחסת לו, יש מקום לעיין בהחלטה על מעצרו ולהורות על שחרורו למעצר בית בתנאי פיקוח אנושי וערבויות. באת כוח המבקש טענה כי יש לאבחן את עניינו של משיב 2 מעניינם של נאשמים אחרים שכבר שוחררו, באשר לא מיוחסת לו עבירה של מעשה טרור או מניע גזעני. בעניין זה הפנתה לבש"פ 1409/22 **מדינת ישראל נ' כהן** (3.3.22) ולדברים דומים שנאמרו בעניינו של נאשם 3. כמו כן טענה כי המבקש לא היה מעורב בהתארגנות שקדמה לאירוע ומעורבותו החלה באופן אקראי, לאחר שהגיע עם רכבו לטיילת ולדבריו שמע קריאות על מחבל ופיגוע דריסה, ובסוברו שמדובר בפיגוע, כשהוא מבחין במתלונן אוחז כלי חד בידו, היכה במתלונן באגרופים לעבר הכתף.

באת כוח המבקש הגישה את גזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 3 וטענה כי הטענה בעניין סברה סובייקטיבית שמדובר בפיגוע דריסה התקבלה. כמו כן טענה כי חלקם של הנאשמים 1, 4, 5 ו-6 גדול מחלקו של המבקש בתקיפת המתלונן וכי נאשמים 4, 6 ו-7 בעלי עבר פלילי ומאחר ששוחררו, הרי שמעצרו של המבקש מהווה פגיעה חמורה בעקרון השוויון בין נאשמים שונים באותה פרשה.

באת כוח המבקש טענה כי תסקיר שירות המבחן אינו חזות הכל וכי בעניינם של נאשמים 1, 4 ו-6 ניתנו החלטות שחרורו על אף האמור בתסקיריהם. באת כוח המבקש טענה כי עברו הפלילי ישן ברובו וכי הרשעתו האחרונה אינה כוללת אלימות פיזית. באשר לנסיבותיו האישיות, הגישה באת כוח המבקש מסמכים מטעם גורמי רפואה וחינוך המטפלים בילדיו הקטינים של המבקש וטענה כי המבקש הוא דמות דומיננטית בחייהם ושחרורו חיוני גם למצבם של ילדיו.

טיעוני באת כוח המשיבה

באת כוח המשיבה טענה כי עניינו של המבקש שונה מעניינם של נאשמים אחרים ששחררו למעצר בית ובתוך כך ציינה כי הערכת מסוכנותו של המבקש גבוהה, כי בעת ביצוע העבירות היה אסיר שביצע עבודות שירות, וכי בזמן המעצר הסתבך בשורה של עבירות משמעת והוכיח כי לא ניתן ליתן בו אמון. על כן טענה כי אין בחלוף הזמן להטות את הכף לעבר שחרור ממעצר. באת כוח המשיבה טענה כי עניינו של המבקש שונה מעניינם של נאשמים ששחררו גם בהיבט של העבר הפלילי. בתוך כך הפנתה לסעיף 12 להחלטת השופט ש' מלמד מיום 19.9.21 על אודות עברו הפלילי של המבקש הכולל 6 רישומים בגין עבירות כלפי עובד ציבור או אלימות כאשר הרשעתו האחרונה היא משנת 2020 בגינה נדון ל- 9 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין עבירות אלימות או עבירות המאפיינות אלימות. כמו כן טענה כי האלימות המיוחסת למבקש באירוע הלינץ' היא בעוצמה גבוהה על אף שלא מיוחס לו מעשה טרור ובשל כל אלה, על אף מצוקתם של ילדיו, יש להותירו במעצר מאחורי סורג ובריח. באת כוח המשיבה ציינה כי שלב ההוכחות בהליך העיקרי צפוי להחל בחודש אוקטובר ולהסתיים לאחר מספר ישיבות.

דיון והכרעה

המבקש, כבן 40, נתון במעצר מאחורי סורג ובריח במשך תקופה של למעלה משנה.

בהליך העיקרי נקבעה תכנית משפט, על פיה בחודש אוקטובר הקרוב צפוי להחל שלב ההוכחות ולהימשך שבע ישיבות.

בחנתי את השאלה האם בעת הזו ניתן להלום את מסוכנותו של המבקש בדרך של חלופת מעצר? ואני סבור כי התשובה לכך שלילית ונעוצה בחומרת המעשים המיוחסים למבקש ובדפוסי ההתנהגות הבעייתיים המאפיינים אותו, אשר ניכר כי באו לידי ביטוי לאחרונה גם בתוך כתלי בית המעצר.

על פי עובדות כתב האישום, המבקש אשר לא היה מעורב בהתארגנות לפגוע בערבים מתוך מניע גזעני, הגיע לטיילת כשתי דקות לפני המתלון, לאחר שהיו פורעים במקום אשר ניפצו חלונות של מסעדה הנמצאת בבעלות אזרח ערבי, בזזו אותה וקראו קריאות של "מוות לערבים" ועוד. המתלון נקלע למקום ולאחר שהוטח בו אגרופ, ניסה להימלט בנסיעה ברכבו לאחר, אך התנגש ברכב שעמד מאחור. כשניסה המתלון להימלט בנסיעה מהירה קדימה, רדפו אחריו הפורעים וביניהם נאשמים 1, 4, 5, 6, 7, 8 ו-9 והוא התנגש ברכב נוסף. בשלב זה רץ המבקש אל מקום ההתנגשות. בעוד הפורעים מתנפלים על רכבו של המתלון, מוציאים אותו מרכבו, נאשם 4 מטיל אותו בכוח לרצפה ובוטט בו, נאשם 5 בוטט בו, היכה המבקש את המתלון שש מכות אגרופ בראשו ובעת שהמתלון שכוב על הקרקע, בעט בו המבקש בפלג גופו העליון, ובהמשך בעטו בראשו ובצווארו ובפלג גופו העליון גם נאשמים 1 ו-3. נאשם 5 הטיל קורקינט על המתלון. נאשם 6 שיסה במתלון את כלבו. לאחר מכן בעט נאשם 6 בעוצמה במתלון בחזהו ונאשם 8 היכה בו חמש פעמים באלה. נאשם 9 היכה במתלון אף הוא באלה.

מעשיו של המבקש מצביעים על אלימות חמורה ואכזרית ומשום כך על מסוכנותו הגבוהה.

עברו הפלילי הכולל הרשעות בגין עבירות אלימות, האחרונה בהן משנת 2020 מגביר את עוצמת המסוכנות שיש לייחס למבקש.

איני מתעלם מעקרון השוויון בין נאשמים שונים באותה פרשה בעניין הליכי מעצרם. אלא שאני סבור כי מסוכנותו של המבקש הנגזרת הן מהמעשים המיוחסים לו והן ממאפייניו האישיים, מצדיקה את האבחנה בינו לבין האחרים. אכן מרבית הנאשמים שוחררו למעצר בית או למעצר בפיקוח אלקטרוני וחלקם אף זכו להקלה נוספת כך שהם נתונים כיום במעצר בית לילי בלבד וניתנה להם האפשרות לצאת לעבודה. אלא שבעניינו של המבקש מצטרפים מספר פרמטרים המצביעים על רמת מסוכנותו הגבוהה כזו שאינה יכולה להלום חלופת מעצר, ובמיוחד התרשמות שירות המבחן, כגוף מקצועי ומיומן, מקווי אישיותו ודפוסי התנהגותו הבאים לידי ביטוי בקושי בשליטה בדחפים, בדפוסי התנהגות אימפולסיביים וקושי בקבלת סמכות ועמידה בגבולות חיצוניים לאורך זמן. כל אלה, על רקע הרישום המשמעותי של המבקש בבית המעצר הכולל עבירת משמעת מהעת האחרונה, מצדיקים את האבחנה בין המבקש לבין הנאשמים האחרים ואת החריגה מעקרון השוויון בין נאשמים.

נסיבותיו האישיות של המבקש מורכבות ומורכב גם מצבם של ילדיו הקטינים, אלא שבכך אין להוות עילה מספקת להקלה בתנאי המעצר, מקום בו בשל מסוכנותו הגבוהה ובשל העדר יכולת ליתן בו את האמון הנדרש - לא ניתן להבטיח את תכלית המעצר אלא בהגבלת חירותו של המבקש מאחורי סורג ובריח.

בטרם סיום ולא משום אי החשיבות, מצאתי להדגיש את אשר ברור וידוע אך נדמה כי נשחק. אירוע המכונה לינץ', דהיינו התנפלות קבוצתית של בני אדם אלימים על אדם בודד, תוך שימוש באלימות קשה, אגרופים, הטחת חפצים, צעקות ואיומים כפי המתואר בכתב האישום, הוא אירוע מזעזע, לשון המעטה. אירוע זה, עצום הרבה יותר מחלקיו, דהיינו הרבה יותר מחלוקת האלימות לחלקים, רוצה לומר, זה מכה באגרופ, זה מטיח חפצים, זה בועט וכו'. הבחינה אינה בחינה של קטעים וחלקו של האחד או האחר באירוע. האירוע המזעזע והמעורר פלצות הוא המכלול. המבקש היה חלק מהמכלול, וחלק זה כמוהו כתמונת המצב האלימה, הקשה והחמורה. מתוך כך ברורה ביותר מסוכנותו של המבקש.

באשר לאמור ולמומלץ בתסקיר שירות המבחן. כידוע, תסקירי שירות המבחן והמלצותיו, הם כלי עזר רב חשיבות לבית המשפט לבוא לכלל החלטות מושכלות. ברור הוא שמדובר בהמלצות בלבד, אך משום חשיבות ערכו ומעמדו של שירות המבחן, יש לתת להמלצות אלה משקל רב ביותר. במקרה זה, לנוכח מכלול השיקולים כמפורט לעיל, מצאתי כי יש ללכת אחר המלצת שירות המבחן ולדחות הבקשה.

הבקשה לעיון חוזר נדחת.

המזכירות תעביר החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשפ"ב, 28 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 6

